

قرص دیگوکسین

دیگوکسین برای افزایش قدرت پمپ خون در قلب تجویز می شود. این دارو با بهبود تعداد ضربان قلب و ضرباهنگ آن بر روی قلب تأثیر می گذارد. در نتیجه، گردش خون بهبود یافته و علائم ناشی از وضعیت بد کارکرد قلب مثل تنگی نفس و تورم دست ها و پاها کاهش می یابد.

نحوه مصرف دارو:

مهم است که دارو هر روز در ساعت یکسانی مصرف شود. معمولاً بهتر است که صبح ها ناشتا خورده شود تا کمتر فراموش شود. البته اگر عادت دارید برای صبحانه غلات برشته بخورید، مراقب باشید دیگوکسین را حداقل یک ساعت قبل یا ۲ ساعت بعد از صبحانه مصرف کنید. (سبوس موجود در این غلات به دیگوکسین متصل شده از جذب آن جلوگیری می کند).

هر روز پیش از مصرف دیگوکسین، تعداد نبض خود را به مدت یک دقیقه بشمارید. اگر این کار را بلد نیستید از یک پزشک یا پرستار بخواهید آن را برای شما بیاموزد. اگر نبضتان ۶۰ دقیقه یا کمتر بود، پیش از مصرف داروی آن روز، با پزشکتان مشورت کنید.

در صورت فراموش نمودن یک نوبت دارو، اگر ظرف

۴ ساعت به یاد آورید، آن را مصرف کنید. در غیراینصورت نوبت فراموش شده را رها کرده به برنامه دارویی معمولتان باز گردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید. اگر به هر دلیل دارو را برای دو یا چند نوبت متوالی مصرف نکرده اید پیش از آغاز مجدد دارو با پزشک خود مشورت کنید

هشدارها و عوارض جانبی:

• در صورت بروز هریک از نشانه های زیر مصرف دیگوکسین را قطع کرده، و با پزشکتان تماس بگیرید:

بی اشتها، اسهال، تهوع، استفراغ، درد در قسمت تحتانی معده، گیجی، ضعف و خواب آلودگی، تاری دید (مشاهده یک هاله زرد متمایل به سبز اطراف چراغ ها)، تورم دست ها و پاها، تنگی نفس، ادم و سرفه مقاوم، افزایش وزن ناگهانی ۱/۵ کیلوگرم، تپش قلب، یا نبض زیر ۶۰ در دقیقه.

• دارو را به طور ناگهانی قطع نکنید.

• از مصرف داروهای ضدبارداری و گیاهی اجتناب ورزید. همزمان با مصرف این دارو آنتی اسید استفاده نکنید.

موارد احتیاط

در صورت وجود هریک از موارد زیر پیش از مصرف دیگوکسین، پزشک خود را مطلع سازید:

• حساسیت به دیگوکسین

• بارداری یا شیردهی

• مصرف داروهای دیگر؛ به ویژه داروهای قلبی دیگر (مانند آمیودارون، پروپافنون، کینیدین)؛ داروهای ضد پرفشاری خون؛ مهارکننده های اشتها (قرص های کاهش وزن، آمتامین ها)؛ داروهای آسم، سرفه، سرماخوردگی، و سینوزیت؛ داروهای کاهش کلسترول خون (کلستیرامین)؛ ادرار آور و کلسیم تزریقی و داروهایی که موجب دفع پتاسیم از بدن می شوند؛ و داروهای حاوی پتاسیم

• سابقه یا ابتلا به بیماری های کلیوی

• هنگام مصرف دیگوکسین توصیه می شود:

• به طور مستقیم به پزشک مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

• یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد دیگوکسین مصرف می کنید.

• دیگوکسین را دور از دسترس کودکان، دور از گرما و نور مستقیم، و دور از حرارت و رطوبت نگهداری کنید

بیمارستان امام حسین (ع) بيجار

قرص دیگوکسین

واحد آموزش به بیمار و سلامت همگانی

شماره تلفن: ۰۸۲۳۸۲۳۶۰۶۸

آدرس وب سایت بیمارستان:

<https://muk.ac.ir/Page?pagelid=۲۳>

منبع: کتاب فارموکولوژی IHH-PE-PA-CCU09

(در این شرایط دیگوکسین فاسد می شود) .

• قرص های ۰/۲۵ (بیست و پنج صدم) میلی گرم دیگوکسین کوچک و سفید بوده ، شبیه برخی قرص های ادرار آور می باشند . مراقب باشید آنها را با هم اشتباه نکنید . بهتر است هیچگاه قرص های مختلف را داخل یک ظرف مخلوط نکنید .

• هنگام مصرف دیگوکسین نباید شکل دارو ، مثلاً قرص و کپسول ، را تغییر دهید . زیرا اگرچه تعداد دارو یکسان باشد ، اشکال مختلف دارویی به مقادیر متفاوتی جذب می شوند .

• اگر در حال مصرف یک داروی ادرار آور دفع کننده پتاسیم از بدن هستید با نظر پزشک معالج مکمل پتاسیم مصرف نمایید . اگر بدنتان پتاسیم کافی نداشته باشد ، ممکن است مسمومیت با دیگوکسین رخ دهد . اگر نمی توانید مکمل پتاسیمی مصرف کنید از پزشکان بخواهید نوع دیگری از دارو را برای شما تجویز کند .

• در صورتی که سطح پتاسیم کمتر از ۳ باشد از مکملهای پتاسیم مطابق دستور پزشک استفاده نمایید . مواد غذایی سرشار از پتاسیم عبارتند از : موز و آب پرتغال .
• این دارو را می توان با غذا یا بدون آن مصرف کرد .